

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
SANTA AGNA 19. PRAL. TELEFON 4258

ANY XIV : NUMERO 4323 : BARCELONA, DISSABTE, 17 DE FEBRER DE 1917 : UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA :
CARRER EST, 16 TELEFON 2298

Dr. Serrallach Especialista ronyona, matriu, vies urinaris i nò-
lisis orina. De 12 a 2 de 6 a 9. Festius, 10 a 12. PELA, 40

EL SENYOR ESTEVE, ADROGUER

La psicologia del nostre botiguer és de les menys complexes i de les més curioses. Té un quelcom de primitiu que sols pot adaptar-se a la faigó d'essor de la política lliguera, és a dir possitivista en absolut, perquè el nostre botiguer que procura, sempre que pot, burlar les ordenances municipals, no té la menor caritat de contingut espiritual.

L'ideal del botiguer és el calaix; la patria és el calaix; la qüestió social és el calaix. Quan el calaix s'omple, la patria està salvada i la qüestió social resolta. No hi ha res tan sagrat com el negoci i quan el negoci va bé, la política és una mentida.

El botiguer és el tipus representatiu de la època vilanovesca: el seu valor social positiu és nul ja que, essent l'egoisme l'únic resort que li fa moure, no té altre quel jo; no hi ha espiritualitat possible que li fassi moure, tot lo més sent afectat als toros i es delecta amb els plans de maneta que els veïns paguen. Si el botiguer a hiet quartos a còpia de ridícules privacions, arriba a llogar una torrada al Guinard, que Vallcebre ja ha passat de moda, i per Nadal porta la família a teatre. Bona part d'aquesta gent vota perquè veïnat reconguí una valia al senyor Esteve, i encara que alguna vegada per atreviment vota als republicans, el seu temperament és a la Lliga: enllò com allí sabent bincar l'esquena i adaptar-se a les habituds ranyes.

Però com que'l botiguer no pot tenir ideals perquè'l calaix se'n ressentiria, passa molt sovint que, molt a pesar d'ell, cau en el ridícol per la tonença del qual diria i, sobretot, d'un descabre econòmic. Quelcom per l'istil agra de succeir a una col·lectivitat integrada pel senyor Esteve, adroguer, que diu quin és el valor social d'aquests botiguers que equiparen el llur amor a la patria i al calaix de la botiga.

Volgué el diable que'n aqueixa col·lectivitat de petits burgesos, hi hagués un home veritablement espiritual: un home amarat d'ideologia defensor entusiasta de la ciutadania: un home de la seva patria i apassionat pels seus burgesos, és a dir un botiguer civil, un adroguer de psicologia oposada a la del senyor Esteve. I aquest home jo ve, entusiasta, abnegat, s'imagina que aquella seva concepció enlairada de l'ofici, podria inculcar a als seus conciusos, i començant per lo més ele-

mental, per l'idioma, els proposa que's declarés oficial el català en el sí de la llur societat.

El bon jo ve, el bon adroguer, treballa nissenceres escrivint un discurs documentat per a convèncer amb raons de pès, als recalcatrans que s'oposessin a l'implantació d'aquella reforma tan primària. Fou propaganda, formà grup, pulsà, investigà, i amb tota la bona fe possible, es llençà a la creuada.

Vingué el dia del concell general i es va presentar una proposició demanant l'oficialitat de la Llengua Catalana; el senyor Esteve, adroguer, esparverat protesta. El negoci! El negoci! brida fora de tò. L'adroguer promou un debat; explica, dona raons, retreu la lògica, parla dels pares de la patria.—Els pares de la patria també ho fan en astella, li responen.—Això són tonteries; el calaix, les pessetes, és el que'n interessa, criden a chor en mig de una gran ovació, i el senyor Esteve, adroguer, rebutja per tonteries a la Llengua Catalana.

L'adroguer civil insistí un segon any, inutilment. L'enlairada concepció de la funció ciutadana, no havia arribat encara a la clara intel·ligència del senyor Esteve. Qui sab si acordant el concell l'oficialitat de la Llengua Catalana, deixaria de vendre dos céntims de safra! Potser algun tinent d'alcalde el miraria de reüll i no li perdonaria els manceaments a les Ordenances Municipals! Quina manera de torturar-lo, pobre senyor Esteve!

Heus-aquí un dels molts cassos que cada dia succeïen a la nostra ciutat. Un criteri mequí, mequí, ranci com ells mateixos, governa, generalment, la vida dels nostres botiguers. No hi ha el més petit sentit civí ni la menor aspiració enlairada. Tot queda reduït a les misèries del negoci primitiu, que desllu en absolut dels nostres temps; és la persistència del traïcionalisme, que ha quedat errecat a l'interior a l'interior de la botiga de l'adroguer, com una mercaderia que ja ningú compra. Trobem natural que aquesta gent voti a la Lliga perquè cabent en ella tothom, és el lloc adequat dels que no tenen més aspiració que una lluita d'arroq ben venguda... i el negoci no té entranyes.

F. ROSELL

LA MORAL DE LA LLIGA

Als desfalcs de l'Ajuntament regionalista d'Artés

En la seva hora oportuna, quan a Artés es va produir aquell moviment popular que va adquirir el caràcter de revolució local, varem donar compte als nostres lectors del per què el vintat d'aquell poble s'havia sublevat contra els que tan malament l'administraven.

La protesta tania per motiu la implantació de l'odiad impost de consums que no pesava en el veïnat d'Artés prou fortuna de la quasi totalitat de pobles de Catalunya. Però ja s'ha vist després que'ls habitants d'Artés sí fins avui havien tingut la fortuna de no veure per l'entrades de la població aquelles casetes de burro que inciten a la violència i a l'incendi de les meteixes, patien, no obstant, un Ajuntament que per les seves immoralitats bé se'l pot considerar com a model de Catalunya.

El poble d'Artés va protestar per la implantació dels consums éssent així que no era pas el més greu que entre ell passava. Però era aquell un mal públic i per tant el que més se veia, per què els mals més repugnants, si lloc hi ha per fer-ho, es poden amagar. Les casetes de consums no les podien posar dins de l'Ajuntament els immoralis administradors d'Artés, per què a més de no ésser apropiats al lloc, no haurien produït cap pesseta. En canvi en una caixa de caudals cuidadosament tancada no és possible veure si en ella en comptes de diners hi han papers inútils, si en comptes de rebut, hi han crèdits a pagar.

I així era el que passava a Artés: el que's podia amagar, amagat estava. Però quan s'agombolen tants misteris i tantes immoralitats un dia o altre els han de donar motiu a que passin a ésser del coneixement públic.

Els Ajuntaments de poble, quasi tots encara avui, tenen el caràcter de casa particular. Se'n diuen Ajuntaments perquè la llei ho mana, es fan regidors perquè també la llei ho mana; igualment hi ha secretari pel meteix, però no perquè obcebi a cap necessitat de la població. La institució Municipal ve de temps remots, d'aquells

temps en que no hi havia el caciquisme ni els poderosos d'ara. Allavors la gent varen veure la necessitat de que en mig de l'agrupament de diverses famílies hi hagués un consell qui s'encarregués de l'administració dels seus bens comuns i eren els que imposaven els premis i els càstics a que es feien acreedors els homes i les dones pels seus actes.

D'aquesta noble costum dels primitius habitants se'n va treure la conseqüència de formar el Municipi baix els mot llos en que avui està constituït. Però si segles enrra representava una autoritat i un prestigi que la representació que'l poble li otorgava i també pels drets i atribucions que pel sobirà li estaven regonaguts, avui no representa més que un formalisme.

Uns quants segles enrra, a la península Ibèrica, en temps del feudalisme els Municipis servien als sobirans espanyols d'ajudants per què els magnats dels feudals fossin abolits. En aquells temps el sobirà i el seu Govern representaven el paper que el seu títol li encarregava. Eren vetlladors dels interessos del poble per què aquest li donava la seva representació.

Donant compliment a aquest mandat intentaven posar a ro'llo tots els senyors poderosos que per virtut de la seva riquesa volien imposar-se contra el poble i contra el sobirà. Eren els cacics que a mida que'l temps anava marxant posseïen cada dia més afany de domini absolut.

Fa ja alguns cents anys que les coses han canviat. Si vint segles enrra batallaven feudals contra reis, de molts anys que aquesta lluita s'és canviada de manera ben diferenta. Des d'allavors que'ls feudals i els reis van contra el poble i els Municipis que un dia donaven la seva sang i els seus diners per a lliurar de les urpes dels feudals als seus sobirans.

No és diuen ja feudals avui els que dominen els homes amb la seva riquesa, però en realitat no són pas altra cosa. Cert que han canviat moltes de les seves costums però resta encara intacte una de les seves pràctiques més característiques que és la de l'exploació del poble. En així sí que en res han canviat els temps antics dels moderns. Podríem dir que potser hi ha encara avui un recrudescement en el mal tracte amb els desheredats de la fortuna.

Trobant-se units els dos poders, el del rei i el dels hisendats, han anat poc a poc abolint tots aquells privile-

gis de que distrutaven els Municipis que eren el que li donaven prestigi. De tal manera els Govern han minuat aquestes atribucions que'n trobem avui amb que els Municipis rurals, pels escassos mitjans de que pot disposar no són més que una sucursal de l'Estat per a cobrar els impostos que aquest posa a tot el país i entregar-lo a les seves caixes.

D'aquí en ve el que diguem que un municipi té el caràcter d'una casa particular. I aplicant a això aquell proverbi català de que cada casa té els seus misteris, direm que cada Municipi té també els seus.

En els Municipis de pobles aquest misteri és completament inconegut de la massa de la població. Solament d'ells tenen esment els qui essent regidors o no éssent-ne el mangonegen i generalment aquesta cació estan de complet acord amb el secretari qui és el que'n podríem dir el secretre dels secrets municipals d'un Ajuntament forà. Quants regidors passen per aquests Ajuntaments els quatre anys que la llei li concedeix i no s'ha enterat de cap d'aquestes immoralitats administratives que tan ben amagades es tenen els qui les han comeses i el qui per conveniència pròpia té interès en conservar ocultes!

N'és hi ha un mitjà per a que'l poble en conegut tots els vicis d'aquella casa tan plena de secrets que és batejada amb el nom de casa de la vida. Aquest mitjà és el de la revolució popular. Heus-aquí doncs el perquè de que'l poble d'Artés com a conseqüència d'aquella protesta enèrgica que va formular contra l'Ajuntament de l'impost de consums, el més ingenu tal volta dels secrets municipals de aquell poble, ha donat ocasió a que se sapiguessin uns quants secrets grossos que si bé'l poble murmurava d'ells, en conjunt no'n sabia pas res per obra i gràcia d'aquesta definició que hem fet del Municipi: que ja no és altra cosa que una casa particular i que'ls regidors hi van perquè la llei els ho mana, però no perquè la quasi totalitat d'ells sapiga'l perquè. I el qui ho sab, com que ja és de la colla dels caciés p o bé procura el que'ls altres no tinguin esment del que ell sab.

L'Ajuntament d'Artés estava constituït per majoria regionalista d'ençà de vint anys. Abans que aquesta entitat política s'hagués fundat els qui governaven aquest municipi eren caciquistes i centralistes dels d'En Planas i Casals. Va començar a l'actualitat pública la Lliga i altre partits antidinàstics i varen ensorrar momentàniament aquell caciquisme i centralisme. Però en pocs anys pogueren apreciar els partidaris d'En Planas i Casals que'ls regionalistes no eren altra cosa que centralistes i caciquistes no d'Espanya, però sí de Catalunya. I com que això era pels anti-caciquistes i centralistes espanyols una qüestió de formes, no de principi, no val·licaren pas en anar entrant en el nou partit que no deixava d'ésser el mateix, sinó que se li havia canviat la casaca.

Per això avui veiem a tots aquells senyors d'edat avançada que vint anys enrra militaven ja en la política que són perfectes regionalistes quan abans eren purament conservadors o carlins. La Lliga ha fet la gran obra d'ajuntar aquests dos elements, però en benefici de qui? Ah! els prou diuen del poble, però quant hipòcrita és aquesta paraula.

Els beneficis d'aquesta conjunció dels caciés que ha lograt fer a Catalunya la Lliga els tenim amb l'Ajuntament d'Artés. I mireu si serà aquesta una excepció que En Cambó, el diputat pel districte que és el de Castellterol, deia un dia públicament que estava orgullós de representar un Municipi tan ben administrat com el d'Artés.

Però ja s'ha vist en què consistia aquesta bona administració regionalista d'Artés. En Cambó no s'enganyava pas quan deia aquelles paraules que no anava en pas dirigides al poble sinó als caciés. I aquests sí que a Artés han demostrat que sabien defensar els seus interessos.

De les immoralitats d'Artés en són responsables en primer lloc els caciés d'aquell poble, després la Lliga i finalment el governador. Els primers perquè pels vots i les pessetes obliguen a la Lliga a que per la influència amagut totes aquestes immoralitats. Els segons perquè defensen aquestes immoralitats en benefici de les capelles de la política i en perjudici del poble i el governador perquè les ampara, sigui conscientment o inconscientment.

Falta entrar encara a la part més important d'aquest article, que és la que's refereix a les immoralitats comeses a Artés i quals són aquestes. Però com que per avui ja és prou extens ho deixem per a demà.

A QUARTA PLANA

Diversions públiques

Comentari de la guerra

Alemanya vista per dins

Un metge ben notori, el director de l'hospital francès de Petrograde, Dr. Cresson, després d'una llarga captivitat a Alemanya, ha contat a un redactor del «Temps» de París ses impressions. Vetaquí com descriu l'esmentat doctor l'estat interior d'Alemanya.

—Vaig partir als començos de la guerra, cap al front rus en calitat de metge an cap del llitzaret francès de l'exèrcit moscovita, junt amb un personal mig francès i mig rus. Vaig assistir a les dagues campanyes de la Prússia oriental. Vaig ésser fet presoner el 10 de febrer de 1915 i no se m'ha donat la llibertat fins al 3 de novembre de 1916. En 21 mesos, doncs, he pogut observar l'estat material de l'enemic i les fluctuacions de son estat moral.

Al principi vaig commoure davant l'imposant espectacle dels exèrcits de Hindenburg, perfectament equipats. I la confiança plena que en la victòria tenien impressionava de debò. Els soldats parlaven de Kovno, Mitau, Riga i Petrograde com d'etapes lògiques i segures, igual que'ls exèrcits de l'oest devien parlar de Nancy, de Reims, de París. Però el curiós era que aqueixa seguretat minvava a mida que'ls exis alemanys creïen.

Ma captivitat començà a Virballen, a la frontera de Polònia, continuà a Kholm i s'acabà a Stralsund, on vaig passar cinc mesos. La majoria del temps l'ha passat en terreny ocupat i en contacte amb l'exèrcit. Els oficials alemanys preferien parlar amb mi que no amb els oficials russos presoners. Els més intel·ligents es donaven perfecte compte de que llurs èxits no eren decisius, i de molt. I m'ho deien. Alguns confessaven—confessàra—que Alemanya havia provocat la guerra, però com a mesura preventiva i sus desitjos de conquesta, car segons ells, la guerra era inevitable i al cap de quatre anys els aliats l'haurien desencadenat en condicions distintes. En aital cas lo mi lor era pendre la delantura.

Del març de 1916 el mal estat econòmic d'Alemanya es fet sentir fins en la troja: les raccions dels soldats que jo veia al meu entorn foren disminuïdes de la meitat. Ben aviat es sabé la penúria en que's trobava tot el país. Ha vist sub-oficials que tornaven renunciant al permís que se'ls havia donat, per a no ésser una càrrega per a la família. Hi havia soldats que enviaven 50 a 60 grams de mantega als seus pares, car la població civil des la tardor darrera, la racció de mantega no excedia pas de 400 a 500 grams. Es sabut que la manca de mantega provocà motins ben seriosos.

Els soldats parlaven de la fam, sense amagar-se'n. Un oficial me digué: «Militarment mai no s'he reduït, però econòmicament ja fa temps que'n heu vençut».

Des de fins de 1915 la tropa esclamava la pau. Des llavors, cada quatre o cinc mesos corrien rumors de que s'anava a una pau per separat amb Rússia. Els diaris mantenien aquesta esperança per a encoratjar al poble i als soldats i és segur que la famosa proposició d'entrar en negociacions de pau fet pel govern imperial obeeix a la necessitat de calmar els esperits amb una nova esperança i evitar, a l'ensamp, ulteriors conseqüències. Vetaquí lo que jo puc dir. Resumint, la organització interior dels començaments ha perdut tota sa virtut per la força mateixa de les coses. La disciplina de la tropa flaqueja. Tota Alemanya vol la pau. La meua conclusió és que a nosaltres no més ens cal un xic de paciència, encara.

Cò que vol dir que la poma està madura i que ella mateixa caurà de l'arbre. Que'ls aliats pacientin un xic més... Però que no oblidin aquell refrà castellà: «A Dios rogando y con el mazo dando».

molt probable que ningú tingui la bona fe de caborejar-se gaire.

Els obrers tenen raó que'ls sobri és hora de dir ben alt que és enorme-ment criminos que no s'escometi ràpidament una reorganització absoluta de la vida interior d'Espanya, Teoritzant conservadorament podríem adhirir, dir que'l benefici que'ls proletaris d'això n'obtindrien fora indirecte i mediat i que lo interessat era fer les reformes en si mateixes per que elles són beneficioses en grau superlatiu.

De qualsevol manera que això pugui argumentar-se se conclourà la raó dels proletaris i la necessitat de fer lo que ells sense el deure de fer parlamentaris o polític de miting monstre, demanen fer interès suprem de classe.

La manifestació de Madrid no serà com ja hem previst nosaltres repetidament la darrera. I tant de bó que tot s'acabi en manifestacions pacífiques que acaben al Congrés i no donen més feina a la policia que la de fer evolucionar una mica les caballeries.

Una actitud

Hom de considerar com d'especial significació el que «La Publicidad», que fins ara havia anat fent, com tants altres diaris, el joc dels regionalistes, surti ahir amb la següent nota política a propòsit de les eleccions de Arany-Mataró.

Entre los elementos populares del distrito de Mataró-Arany ha causado sorpresa y profundo disgusto la combinación electoral planteada por la coalición conservadora liberal y la formación de una candidatura de copo que es un verdadero mosaico. Formarán, al parecer, dicho ensamblamiento, patrocinado por el conde de Lavern y don Luis Moret, los señores siguientes: don Francisco de A. Barina, don José Ferrer Barcá, don Pio de Malla i un regionalista, que no ha sido aún designado.

La candidatura aludida, en cuya formación no ha tenido arte ni parte el distrito, habiendo intervenido en ella única y exclusivamente los señores mayores del mismo, que creen poder imperar por encima de la voluntad del cuerpo electoral, no logran, segun parece, el apoyo de los liberales y demócratas, los cuales exteriorizan de mil maneras distintas su desconfianza, siendo muy probable que inclinan con otra candidatura bastante liberal y republicana, que acaso haga fracasar la combinación de copo de la coalición.

Elogi d'un senador

Bell aquest gestó del senador per Tarragona senyor Elias i Molins, bellíssim i únic en aquests temps de xerramecs i d'històries.

El projecte de protecció d'indústries, anava a passar a les realitats legislatives, sense un batge de cordialitat democràtica, perquè tots estaven massa distrets mirant cap enfora, o remanant massa els beneficis inòcits de les forces antinomínicament produïdes.

Les grans figures parlamentàries fins aqueixes que seguien imposant la seva procreativa política amb un franquisme de polarisme i fins de plebeisme, han romàs incompreensiblement aquietats, davant d'una reforma tant parcial, tan decaent a continuar la tradició de negligència envers les reivindicacions proletàries.

No era solament qüestió d'habilitat, encara que desvirtués un xic si volen, tot aquell onit de bona voluntat patriòtica devota del dividendo: era més bé un problema d'enlairement polític, de consciència afimada de la realitat econòmica, lo que havia de sentir-se davant dels fills del nou projecte.

Els regionalistes no s'han desmentit pas gens al no prevore que la qüestió econòmica, plantejada era susceptible d'una derivació social.

Són els altres els republicans els que han incorregut en peccat d'omissió, en delict de negligència culpable... Lamentable, lamentable, així és que els nostres correligionaris no s'adonaven de la substància real que els passa franc a frac dels ulls.

Ara, sortosament, si, sortosament malgrat tot lo que pugui alegar els massa partidistes, un senador del conservadorisme, el senyor Elias de Molins ha saplit amb magnífica embestida la absència de l'esperit republicà.

El representant senatorial de Tarragona ha presentat al projecte de llei de protecció d'indústries una esmena en el sentit de que's concedixin auxilis a les cooperatives de producció agrícola. Així mateix el senyor Elias ha millorat el projecte de llei d'autoritzacions inclouint-li la entrega d'avenços metàl·lics als sindicats agrícoles i caixes rurals, fins a tant que funcioni un Banc Agrícola Nacional.

Per una vegada s'ha comprès cap on tonen d'anar orientades les reformes. Qualsevol cosa que en aquest sentit deixi de fer-se entranya una responsabilitat per tots aquells que comparteixen en algunes maneres les taules de govern. Disortadament això no és, com hauria foregament d'ésser a obra del «regionalisme» o de la representació socialista, disortadament també aquesta novetat legislativa no encasurà de falsó absolut i duraderaporque no representa cap estat de opinió parlamentari, perquè no hi ha una restollera d'escons que la sustenti, perquè és una bona idea que ha tingut per elzar un bon senyor, un dia que els altres badallaven de enuig de no saber què fer per a començar una feina immensurable...

Els radicals

Baix la presidència del senyor Puig de Asprer s'ha reunit a la Casa del Poble la Junta municipal del partit radical.

Va tractar-se en aquesta reunió, de la propera lluita de diputats provincial.

La discussió fou llarga i laboriosa.

Es prengueren els següents acords:

Primer. Pendre part en la propera lluita electoral per a diputats provincials.

Segon. Nomenar una Comissió composta dels senyors Puig de Asprer, Domènec, Ullé (D. Rafel), Calero i Santamaría, a l'objecte de que s'entrevistin i posin d'acord amb els representants dels organismes radicals dels districtes i pobles que interessen el dis-

trict primer provincial de Barcelona, per a realitzar els treballs preparatoris d'organització i propaganda electoral als mateixos.

El fracàs de la Junta de Subsistències

Les decisions que té preses la Junta Central de Subsistències van pel camí de deyenir inútils. Fa tres o quatre mesos que va dictar el preu a qu'os devien vendre el blat, la farina i el pa i és hora que no s'ha posat en vigor cap d'aquests acords. Actualment es discuteix encara si és necessària o no l'inecació del blat quan ja haurien d'estar complint tots els acords sobre aquest particular.

Han resultat també la qüestió del preu del carbó i fins ara no s'ha consagrat cap rebata de preu, sinó que's venen carbons que per ésser més ordinari són a preu menor.

Suposém que'l que ha passat és que quan la Junta va tenir fetes algunes taxes de preus d'articles, es va trobar enfront d'un problema fondíssim i que dubtà que s'arribi a resoldre. És el problema dels transports, tant marítims com terrestres que per la resistència amb que's troba la Junta amb les companyies respectives no és fàcil que s'arribi a un acord. Si aquest acord no hi és, vindrà lo de que la Junta dictarà disposicions que'ls altres no compliran apolant-se amb persones que a Espanya poden conseguir-ho tot, inòcils amb com ara els interessos del país.

Una de les altres qüestions que no velem clares amb la Junta de Subsistències és la que fa referència a les exportacions. El govern autoritza l'exportació d'alguns articles que's considera de sobre producció i que passa com bon punt comença aquesta exportació, els magatzemistes d'aquests articles, que creuen que la quantitat que'n tenen se la podran fer pagar més, l'augmenten de preu. Així és degut a la falta de taxa de preu i la Junta no hauria de permetre que amb exportació i sense el preu pugés del que ha marcat.

Totes aquestes coses fan pensar amb l'ineficia de la Junta Central de Subsistències i d'aquesta ineficàcia en vindrà el fracàs. Si ella no troba amb el govern el col·laborador absolut que necessita val més que dimiteixi i si és per falta d'iniciativa i disposició val més també que se la suprimixi, perquè d'altra part no serà més que un organisme com tants d'altres que el consell d'administració que serien els que remanarien tots els mals i després han quedat en complet oblit i ineficàcia.

Per les iniciatives que han fet públiques, no més veiem dos individus d'aquesta Junta ben orientats que són els senyors Garcia i Latorre, delegats socialistes. Però temem que aquests s'hagin de retirar aviat d'aquesta Junta perquè no podran veure a casa les seves indicacions. Mentre els demés components de la Junta estiguin guiat per tants prebichs no creïm sigui possible fer res pràctic i de positiu en benefici per al país.

De cara a les eleccions

Al districte de Santa Coloma de Farnés, on el conglomerat de regionalistes, jaumús i dinasties té molt adelantada la preparació de la jornada electoral, s'anuncia, per a molt prompte, la presentació d'una candidatura de conjunció republicana.

Els candidats seran, probablement, amb el senyor Prigola de Santa Coloma, els senyors Boñil Perera i Ros.

Badalona i les eleccions provincials

Un diari del vespre, parlava ahir d'unes suposades dificultats en la formació de la candidatura republicana de les properes eleccions provincials de Barcelona, a causa de la disparitat de criteri entre els nacionalistes i els elements del llibre respecte a l'actitud dels mateixos davant del partit radical.

Nosaltres, amb l'autoritat que'n pot conferir la nostra significació política, declarem públicament i amb la més absoluta llealtat, que fins aquest instant no s'ha plantejat en forma concreta el problema a que aludeix aquell confrare, però ja que és ell, un tercer estrany als partits que intervenen en aquesta qüestió, el que ve a posar-la davant del públic, hem de correspondre a l'alusió, reconeixent que de tots indos aquest problema té moltes probabilitats de plantejar-se i sobretot l'efecte a conseqüències polítiques importants.

Qualsevol que sigui l'actitut que'n definitiva s'adopti, nosaltres no deixarem d'ésser mai partidaris de l'unió dels republicans per que veïem en ella l'instrument que ha de fer triomfar els ideals democràtics en la realitat de la nostra vida nacional i perquè ens sembla que és el camí més indicatiu per a evitar que següent obtingui la victòria electoral els partits de creia que compten amb menys estat d'opinió que nosaltres.

Una de les conseqüències pràctiques que'n aqueix mateix sentí es trobaran desseguida, són les del cas de Badalona que sembla que ja ha pres forma i que tal com nosaltres anunciarem oportunament pot produir no res menys que la pèrdua de les majories republicanes d'aquell Ajuntament i per tant de l'admirable obra que'n aquella ciutat hi venen realitzant els nostres amics nacionalistes i radicals.

Segons l'indicat diari els indicats elements de Badalona han pregat ja als partits radicals i al Bloc que desista l'antagonisme injustificat i que vaguin units a les eleccions. Aquesta demanda obeeix al desig de salvar així un candidat que representi la actuació d'aquella majoria consistorial. I, si com sembla, ni l'una ni l'altra d'aquestes dagues agrupacions se sotmeten a aquesta demanda, els radicals i els nacionalistes de Badalona s'hauran de decidir i així perduran les properes eleccions municipals de aquella població, entregant el govern del Ajuntament a les dretes.

Ara encara si és a temps d'evitar aquest lamentable desastre, que nosaltres considerem d'una culpabilitat imperdonable pels que'n siguin els autors. Nosaltres, al revés del que han volgut fer els seus partidaris, no som partidaris de l'unió dels republicans per simpatia particular amb els radicals, sinó per l'obra mateixa que's pot deduir d'aquesta actitud. I per això ara conminem amb la mateixa energia i amb la mateixa severitat als uns i als altres, per l'atenció que's mereixen els digníssims companys de Badalona i... per la mica de rubor que tots plegats hem de tenir davant d'una obra enlairada que mai no hem sapgut cumplir els de Barcelona i que potser ara serien capassos de destruir.

Gestions del senyor Albard

A Palamós varen fer les inundacions ara hi ha algunes zones, grans desherons agrícoles de les que con sempre en retornen bona part els més modestos terrassans. Palamós havia quedat com moltes províncies espanyoles tal com sembla que vo'guem que sia el agre nacional polat i fangós, plé de gens desconort-

Aquesta demanda està ja presentada, i si per tot el dia d'avui, dissabte, els patrons no la contesten en sentit favorable, demà es reu-
niran millores de co-

rior moral a la demanda. I si les autoritats no permetessin aquesta reunió, el dilema es declararia la vaga del rum.

Es reuniren avui.

A les nou del vespre, els mecànics (Autof. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

DEPORTS

La data acordada per a la celebració de la Festa del Pelel és el 16 del proper mes de maig.

Per al proper dimars, dia 27 del proper mes, es convocarà una reunió a totes les entitats ciclistes, que haurà lloc en les oficines de l'U. V. E., per a tractar de la propera Festa del Pelel.

De la Comissió organitzadora formaran part un representant del Sindicat de Periodistes Deportius.

El proper dia 19 del proper mes es celebrarà, com de costum, una «retreta» organitzada pel Sport Ciclista Català.

ESPECTACLES

Un dels èxits més importants d'aquesta temporada, obtingut per la companyia de la Jardi, és sens dubte «Manobres d'Amor».

Avui, dissabte, es celebrerà al Novetats el ball de disfresses anomenat «Multicolor» de la serie Aurigemma-Cañadà.

A l'Espanyol tindrà lloc també un ball i concurs de bellesa, avui, dissabte.

La celebrada completista Pilar Alonso, que s'ha conquistat el públic del Cine Doré, per l'el·lecció d'una sèrie de pel·lícules, per a la simpatia general, que amb gran manera després d'aquesta notable artista, segueix obtenint èxits en la sala d'espectacles de la Rambla de Catalunya.

Es en veritat l'èxit que així ocorreix. Existint en Pilar Alonso, ademés d'aquella simplicitat dominadora, una suggestiva aïració, un gest somrient que enamora, i en el mirar intens de sos ulls reflecta una vida plena de foc i d'ansies de glòria.

La Pilar Alonso és, en fi, una gran artista que ha causat al públic del Doré una gran expectació. El proper dimars celebrerà un benefici i despesa.

Ans d'haver estrenat al Price, de Madrid, el drama «Servici de Espionaje».

Devant la companyia catalana, que dirigida pel eminent Enric Borrás i de la que forma part l'artista primer actor Jaume Borrás, l'illustre artista Santiago Rusiñol ha llegit el seu divertit salutar «A l'anticari».

Els assaïstres de la producció rumilant de Jesús que torna, quina estranya, que estranya, tindrà lloc en la inauguració de la temporada, següent activitat. Son gloriós autor assisteix a ells.

En vista del gran èxit obtingut en el Tivoli, amb la «represa» de «La Tempestad», la direcció artística d'aquest teatre ha disposat que en la mateixa sala, el proper dimars, diumenge, tinguin lloc dues representacions extraordinàries d'aquesta obra.

Stenlleiten, en el teatre, els assaïstres de la nova opereta, «Libre de Gonzalo Frip» de l'acclamada bariton Parera.

MUSICALS

El divuitè company en la promesa, don Alfredo Roman, acordat als prems que reiteradament li tenen fets variats dels seus molts amics, donarà, el dia 21 del proper mes, a les deu de la nit, un concert de guitarra compost de obres clàssiques i d'autors moderns.

El concert tindrà lloc a la Sala Mozart del corer de la Canuda i sense cap mena de dubte que augurarà per a l'amic Roman, un bon èxit. Nosaltres que hem sentit íntimament sabem de quina manera domina aquest instrument que cada dia són més a la nostra ciutat els que en donen concerts amb report i resollit.

Per a celebrar el 30 aniversari de la fundació, la veterana Associació Musical de Barcelona està organitzant una sèrie de grans concerts populars que donarà els dies festius pel matí i que anomenarà Matinées Liriques, a l'estil de les que celebren a París, i que tanta acceptació tenen entre el públic fil·larmònic.

Aquestes audicions aniran a càrrec de la «Orquestra sinfònica» completa, amb son director mestre Lluís de Grignon, i la primera serie de Quatuorsets es donarà en la coqueta sala del Teatre Eldorado, els diumenges dies 4, 11, 18 i 25 de Març proper a les onze del matí.

En l'espaiosa sala de concerts de l'Orquestra Gradencs hi donà diumenge passat el distingit excursionista doctor don Francisco X. París i Bartra l'hanuclada conferència sobre tema «Una excursió a través de la Vall d'Aran», essent il·lustrada amb vuitanta magnífiques projeccions fotogràfiques i fent passar una bella estona als que escoltaren, car el conferenciant amb un estil fíci i agradable sapigué transmetre als seus oients tot el vigor que ell sentí al fer dita excursió per aquella comarca catalana. Fou molt aplaudit.

El mateix dia també es celebraren en la esmentada entitat un interessant concert-repàs per l'Orquestra i una animadíssima audició de sardanes per la notable cobla «Barcelon».

VARIA

Sots la presidència de don Alfonso Mayaca, que ostentava la representació de don Eusebi Bertrand i Serra, impossibilitat d'assistir a la Junta per tenir que marxar a Madrid, se celebrà el dijous per la tarda la sessió ordinària d'aquesta Cambra en un dels salons del Foment del Treball Nacional, amb assistència de creixent nombre de socis.

El secretari general donà lectura de l'acta de la sessió anterior, de la Memòria resum dels actes celebrats per la directiva des de la fundació d'aquesta Societat fins a la data, de l'estat general de comptes i pressuposts per a l'exercici proper i del reglament interior, tot lo qual fou aprovat per unanimitat i sense que medís discussió.

El senyor Puig d'Abart sol·licità uns dades, que li foren facilitats per la presidència.

A proposta del senyor Píol, foren reelegides les persones que casaven en sos càrrecs queuant la Junta directiva composta en la següent forma: president, Eusebi Bertrand i Serra; vicepresident, F. S. Abadell; tesorera, Bernard Picornell; vocals: Josep Alvarés i Jaume Roca; secretari general Narcís Masferrer.

S'acordà, per últim, un vot de gràcies al Foment per la cessió del local, aixecant-se acte seguit la sessió.

La Comissió organitzadora del Carnaval ha rebut la quantitat de 50 pessetes de la Cambra de venedors de Mercats per a prems.

La propia comissió ha visitat el decorat del Palau de Belles Arts preparat per al ball popular de disfresses que es celebrerà demà, rebent una impressió molt agradable del Acquisit gust amb que ha sigut adornat.

Ha sigut nomenat corresponent d'informació «El Imparcial» a Barcelona, nostre estant company en la premsa don Ferrán Bàngu Solís.

En la reunió celebrada per l'Academia Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya el dia 14 de l'actual, el doctor Suné i Meda presentà un cas clínic en el que tingué necessitat d'intervenir a l'objecció d'extraure una massa dentària que un individu d'una edat avançada havia desenvolupat. Semblant situació fou solucionada pel doctor Suné extraient el cos estrany des de les vies naturals per motiu de l'interessant cas de la natura de l'operació.

A la mateixa hora, els socis de la Unió Ferroviària (Societat Barcelona-Nord). L'ordre del dia és el següent:

1.—Tractar d'una circular del Comité de la U. F. del T.

2.—Tractar de la contestació del ministre de Foment a un telefonema que li adreçà la Societat.

3.—Conduir a seguir per l'organització on cas de no ésser atos.

El doctor Gil Vernet com a producte de sos assídues investigacions en el cadavre, exposà el seu nou procediment per a aquestar la arrel dels nervis sacres sense violar l'espina amb-arcnoideu i per consegüent exempt de les complicacions a que exposa la punició raquidea. Els doctors Pagés, Raventós, Botet, Serallach i Margarit comentaren favorablement el descobriment del doctor Gil Vernet.

L'Associació de Propietaris de Balears i Manantials Minero-Medicina de Catalunya ha dirigit un telegrama als senadors regionals demanant que presentin una esmena a la Llei de Protecció industrial que actualment s'està discutint, en el sentit de que les indústries balnearies i d'exploació d'aigües minero-medicinals quedin incloses entre els especialment beneficiats per la dita llei, en atenció a la seva importància, com a fonts de riquesa pública.

Serpentines Americanas: fàbrica Plac de Sant Agustí, 14.

La «Societat de Socorros Mutuos entre Sordomudos de ambos sexos de Catalunya» ha enviat en una balana de comptes corresponent a l'últim any.

Del delictu la seva bona marxa i n'obstant el títar distribuït en subsidis d'enfermat (478 pessetes), en impositions individuals (71 socis per a pensions per a la vellosa (892 pessetes, gastos socials (162 pessetes), ha liquidat amb un carrec de 9.538,81 pessetes, això és: 638,17 pessetes de superàvit.

A l'Espanyol tindrà lloc també un ball i concurs de bellesa, avui, dissabte.

La celebrada completista Pilar Alonso, que s'ha conquistat el públic del Cine Doré, per l'el·lecció d'una sèrie de pel·lícules, per a la simpatia general, que amb gran manera després d'aquesta notable artista, segueix obtenint èxits en la sala d'espectacles de la Rambla de Catalunya.

Es en veritat l'èxit que així ocorreix. Existint en Pilar Alonso, ademés d'aquella simplicitat dominadora, una suggestiva aïració, un gest somrient que enamora, i en el mirar intens de sos ulls reflecta una vida plena de foc i d'ansies de glòria.

La Pilar Alonso és, en fi, una gran artista que ha causat al públic del Doré una gran expectació. El proper dimars celebrerà un benefici i despesa.

Ans d'haver estrenat al Price, de Madrid, el drama «Servici de Espionaje».

Devant la companyia catalana, que dirigida pel eminent Enric Borrás i de la que forma part l'artista primer actor Jaume Borrás, l'illustre artista Santiago Rusiñol ha llegit el seu divertit salutar «A l'anticari».

Els assaïstres de la producció rumilant de Jesús que torna, quina estranya, que estranya, tindrà lloc en la inauguració de la temporada, següent activitat. Son gloriós autor assisteix a ells.

En vista del gran èxit obtingut en el Tivoli, amb la «represa» de «La Tempestad», la direcció artística d'aquest teatre ha disposat que en la mateixa sala, el proper dimars, diumenge, tinguin lloc dues representacions extraordinàries d'aquesta obra.

Stenlleiten, en el teatre, els assaïstres de la nova opereta, «Libre de Gonzalo Frip» de l'acclamada bariton Parera.

MUSICALS

El divuitè company en la promesa, don Alfredo Roman, acordat als prems que reiteradament li tenen fets variats dels seus molts amics, donarà, el dia 21 del proper mes, a les deu de la nit, un concert de guitarra compost de obres clàssiques i d'autors moderns.

El concert tindrà lloc a la Sala Mozart del corer de la Canuda i sense cap mena de dubte que augurarà per a l'amic Roman, un bon èxit. Nosaltres que hem sentit íntimament sabem de quina manera domina aquest instrument que cada dia són més a la nostra ciutat els que en donen concerts amb report i resollit.

Per a celebrar el 30 aniversari de la fundació, la veterana Associació Musical de Barcelona està organitzant una sèrie de grans concerts populars que donarà els dies festius pel matí i que anomenarà Matinées Liriques, a l'estil de les que celebren a París, i que tanta acceptació tenen entre el públic fil·larmònic.

Aquestes audicions aniran a càrrec de la «Orquestra sinfònica» completa, amb son director mestre Lluís de Grignon, i la primera serie de Quatuorsets es donarà en la coqueta sala del Teatre Eldorado, els diumenges dies 4, 11, 18 i 25 de Març proper a les onze del matí.

En l'espaiosa sala de concerts de l'Orquestra Gradencs hi donà diumenge passat el distingit excursionista doctor don Francisco X. París i Bartra l'hanuclada conferència sobre tema «Una excursió a través de la Vall d'Aran», essent il·lustrada amb vuitanta magnífiques projeccions fotogràfiques i fent passar una bella estona als que escoltaren, car el conferenciant amb un estil fíci i agradable sapigué transmetre als seus oients tot el vigor que ell sentí al fer dita excursió per aquella comarca catalana. Fou molt aplaudit.

El mateix dia també es celebraren en la esmentada entitat un interessant concert-repàs per l'Orquestra i una animadíssima audició de sardanes per la notable cobla «Barcelon».

VARIA

Sots la presidència de don Alfonso Mayaca, que ostentava la representació de don Eusebi Bertrand i Serra, impossibilitat d'assistir a la Junta per tenir que marxar a Madrid, se celebrà el dijous per la tarda la sessió ordinària d'aquesta Cambra en un dels salons del Foment del Treball Nacional, amb assistència de creixent nombre de socis.

El secretari general donà lectura de l'acta de la sessió anterior, de la Memòria resum dels actes celebrats per la directiva des de la fundació d'aquesta Societat fins a la data, de l'estat general de comptes i pressuposts per a l'exercici proper i del reglament interior, tot lo qual fou aprovat per unanimitat i sense que medís discussió.

El senyor Puig d'Abart sol·licità uns dades, que li foren facilitats per la presidència.

A proposta del senyor Píol, foren reelegides les persones que casaven en sos càrrecs queuant la Junta directiva composta en la següent forma: president, Eusebi Bertrand i Serra; vicepresident, F. S. Abadell; tesorera, Bernard Picornell; vocals: Josep Alvarés i Jaume Roca; secretari general Narcís Masferrer.

S'acordà, per últim, un vot de gràcies al Foment per la cessió del local, aixecant-se acte seguit la sessió.

La Comissió organitzadora del Carnaval ha rebut la quantitat de 50 pessetes de la Cambra de venedors de Mercats per a prems.

La propia comissió ha visitat el decorat del Palau de Belles Arts preparat per al ball popular de disfresses que es celebrerà demà, rebent una impressió molt agradable del Acquisit gust amb que ha sigut adornat.

Ha sigut nomenat corresponent d'informació «El Imparcial» a Barcelona, nostre estant company en la premsa don Ferrán Bàngu Solís.

La lista de socis la formen 74 individus tots socis d'un i d'altre sexe, alguns de ells socis parlants per haver adquirit la parla en les escoles que a Barcelona es dediquen a l'ensenyament dels privats de l'audició.

L'associació té son domicili en l'Institut Català de Socis mutus, carrer de Montecristi, número 29, el qual amb el Patronat de les classes gratuïtes del mateix li presten suport moral i material.

El doctor Gil Vernet com a producte de sos assídues investigacions en el cadavre, exposà el seu nou procediment per a aquestar la arrel dels nervis sacres sense violar l'espina amb-arcnoideu i per consegüent exempt de les complicacions a que exposa la punició raquidea. Els doctors Pagés, Raventós, Botet, Serallach i Margarit comentaren favorablement el descobriment del doctor Gil Vernet.

L'Associació de Propietaris de Balears i Manantials Minero-Medicina de Catalunya ha dirigit un telegrama als senadors regionals demanant que presentin una esmena a la Llei de Protecció industrial que actualment s'està discutint, en el sentit de que les indústries balnearies i d'exploació d'aigües minero-medicinals quedin incloses entre els especialment beneficiats per la dita llei, en atenció a la seva importància, com a fonts de riquesa pública.

Serpentines Americanas: fàbrica Plac de Sant Agustí, 14.

La «Societat de Socorros Mutuos entre Sordomudos de ambos sexos de Catalunya» ha enviat en una balana de comptes corresponent a l'últim any.

Del delictu la seva bona marxa i n'obstant el títar distribuït en subsidis d'enfermat (478 pessetes), en impositions individuals (71 socis per a pensions per a la vellosa (892 pessetes, gastos socials (162 pessetes), ha liquidat amb un carrec de 9.538,81 pessetes, això és: 638,17 pessetes de superàvit.

A l'Espanyol tindrà lloc també un ball i concurs de bellesa, avui, dissabte.

La celebrada completista Pilar Alonso, que s'ha conquistat el públic del Cine Doré, per l'el·lecció d'una sèrie de pel·lícules, per a la simpatia general, que amb gran manera després d'aquesta notable artista, segueix obtenint èxits en la sala d'espectacles de la Rambla de Catalunya.

Es en veritat l'èxit que així ocorreix. Existint en Pilar Alonso, ademés d'aquella simplicitat dominadora, una suggestiva aïració, un gest somrient que enamora, i en el mirar intens de sos ulls reflecta una vida plena de foc i d'ansies de glòria.

La Pilar Alonso és, en fi, una gran artista que ha causat al públic del Doré una gran expectació. El proper dimars celebrerà un benefici i despesa.

Diversions públiques

Teatres

TEATRE CATALA HOMEA Coma panyí.
RICARD FUGA.—Avui, a dos quarts de deu, EL ULTIMO BRAVO.

TEATRE TIVOLI

Avui, dissabte, vermout popular. Entrada, 30 cèntims. «El patinillo» i «El terrible Pérez». Nit, a un quart de deu, «Los cadetes de la reina», «Poca pena» i «La isla de los placeres». Entrada, 60 cèntims.

TEATRE DE NOVELTATS

Demà, diumenge, tarda i nit, gran programa dedicat als Forasters. Tarda, a tres quarts de quatre, nit, a un quart de deu. Primer, la hermosa opereta en 2 actes, «El asombro de Damasco» per Blanquita Suárez, Ideal, Anselmo, Balaguer, Ledeña i Serra. Segon, La divertida sarçola en 2 actes, «Serafa el piaturero», «La Dera», Blanquita, «El Farolero», Anselmo. Entrada, tarda o nit, 60 cèntims. Es despatxa a comptaduria.

TEATRE DE NOVELTATS

Gran companyia lírica Lillipuriana «Gueira» (Biarmonia Hispano-Italiana). 4 últimes funcions. 4. Debut dimecres, 21 Febrer, amb l'òpera del Mire. Don zetti, Lucia de Lamermoor.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, no hi ha funció. Demà, tarda i nit, el gran èxit LA BOCA DEL LLOP. Es despatxa a comptaduria.

Teatre Poliorama

Companyia LARRA-LOPEZ ALONSO
Avui, dissabte, tarda, no hi ha funció. Nit, a dos quarts de deu, estreno en Barcelona de la obra de magia, «El velon de Lucena».

TEATRE APOL

Avui, dissabte, a un quart de deu, el programa més gran de la temporada, 9 actes, el drama en 4 actes,

Los canallas de levita
i el famós drama de Fola Igúrbide,
El sol de la humanidad
Amb l'explosió i incendi d'un castell en l'últim cuadro del drama. Demà, diumenge, tarda i nit, «Los canallas de levita» i «El sol de la humanidad».

Gran Casino del Parc de Barcelona

Elegant Café Restaurant. Coberts a cinc pessetes i servei a la gran carta.—Totes les nits: SOIREE DANCANT i Amos VETLLADES.

Music - Halls

Eden Concert Assalt 12.
—Propietari: En FRANCESC BUXO—
Tots els dies, tarda i nit, espèndits Concerts per notables artistes espanyols i estrangers.

Avui, grandís èxit de la bella divette espanyola nova a Barcelona,
GALATEA

FOLIES BERGERE Telèfon 3.939. Ma.
Extraordinari programa de varietés, compost per 60 artistes noves a Barcelona. Exit de la concionista excèntrica Geni Pon Pon i del notabilíssim duo còmic Les Hispaniques. Concert. Aperitíf, a les set, A pres mitidit souper tange.

Music - Hall POMPEIA Temple de la Alegria. Telèfon, 2458.—Tots els dies, grans programes. Varietés i LOS JUAN JOSE. Entrada lliure. Butaques gratis.

Societat Patria Chica
Barbàr 10, bis Tarda nit grans concerts

NOVELTY

Gran Music-hall prop del teatre Còmic. Tots els dies, varietés, concert per 35 famosos artistes i

DIVERTIDES SARQUELES
Moulin Rouge Vila Villà, 931 95
Telèfon, 4.348
Tots els dies, tarda i nit, grans concerts. Butaques gratis. Entrada lliure.

ROYAL CONCERT «MUSIC-HALL»
Marquès del Duero, 104, davant Teatre Comtal i Gran Sarcas. Tots els dies, tarda i nit, per a importat «Companyia de Varietés».

Gran Café Català
SOCIETAT CABO PALOS, Rambla Santa Mònica, 6. Demà, dijous, primer de Febrer, Gran Ball Mascaras. Sub ricament adornat. Batalla de serpentina i confetis.
LA JUNTA.

Gran Imperi Ronda Sant Pau 34.
i 30. Telèfon, 4584.
Tots els dies, tarda i nit, grans concerts.

MONTE CARLO Assalt, 25.
Telèfon, 4.317.
Tots els dies, tarda i nit, grans Concerts per 60 hermoses artistes.

La Bona Sombra Glis'ol 3.
Grans Concerts.

Aleazar Espanyol Unió, 7.
Grans concerts

Music-Hall SEVILLA Marquès Duero, 72.
Grans Concerts

Cafè HANG Car rer Ample, 17.
Gran balls, tarda i nit.

Societat PAPITU Marquès del Duero, 110.
Grans balls, tarda i nit.

Restaurant EXCLUSOR Rbla del Centre 34.
Balls japonesos...

Bosque PALERMO

Balmes, cantonada Aragó. Balls i concerts, tarda i nit.

Ideal Room Assalt, 10, Saló Rojo.

Gran Tabarin MORITZ Sepúlveda, 183. Grans balls, tarda i nit.

MARUZA Unió, 12. Saló Tango.

Cafè AUSTRALIA Ronda Sant Antoni. Billes Gratis.

LA CIBOLA Mendizábal, 11. Grans Concerts i Balls, tarda i nit.

LA BOMBILLA Sant Pau, 75.
Grans Balls, tarda i nit.

Gran Café de Novelats Societat Anònima Comercial. GRAN SALA DE BILLARS. Telèfon, 108.

Madrid-Concert Marquès del Duero, 100.
Grans Concerts.

La Surtio Loca Estrella, 2. Grans Concerts i Balls, tarda i nit.

Varies
FRONTO COMTAD
Avui, tarda, a les quatre.
Roses: IRIGOYEN i CARRERAS.
Blau: SARZAMENDI ELIAS.
Nit, a un quart d'onze.
Roses: Germanes CAZ LIS.
Blau: GABRIEL i MARTIN.

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré

Avui, dissabte, tarda i nit, grandioses sessions de cine i varietés, presentant-hi part grandioses atraccions i projectant-se un interessant i artístic programa de cine. Exit MISS LALA i de THE AMERICAN. Exit del notable duo còmic

Los Critelly
amb un repertori nou original i de la seva creació.
Exit continuu de

Pilar Alonso
la cançonista de la tempra, que amb la simplicitat i art ha conseguit ésser l'artista de moda.

Demà, diumenge, gran sessió matinal de 11 a 1 i les de costum tarda i nit. Dimars propinent, grandiosos festivals tarda i nit a benefici i despedida de la genial cançonista PILAR ALONSO. Vi nosta semana PODER SOBERANO, la pel·lícula més important de la temporada. Es despatxen localitats aumerades, sons augment de preu, per a tota la setmana, a les matèxes taquilles del cine, des de les onze del matí.—Telèfon, 514, A.

Arxius, Musens i Biblioteques

ARXIU.
Episcopal: Palau Episcopal.
Municipal.—Obert de les deu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda: Casa de la Ciutat.

De la Catedral: Plaça de la Catedral.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels Comptes de Barcelona.

De Protocol: Notari, 4.
Del Real Patrimoni: Palau de la Diputació.

De l'Universitat: Edifici de l'Universitat.

BIBLIOTEQUES:
Biblioteca de Catalunya. (Institut de Estudis Catalans).—Palau de la Gene-

ralitat, oberta de deu a una del matí i de cinc a vuit de la tarda.
Del Seminari Conciliar.—Oberta de les deu del matí a la una de la tarda: Universitat, 2.
De l'Academia Provincial de Belles Arts (especial d'Art).—Oberta de les onze del matí a la una de la tarda, Segon pis de la casa Llotja.
Academia de Ciències i Arts.—Oberta de les tres a les sis de la tarda. Rambla dels Estudis, 9.
Dels Museus Artístics (especial d'Art).—Oberta de les deu del matí a la una de la tarda. Museu Arqueològic, Palau Reial del Parc.
De l'Escola de Belles Arts (especial d'Art).—Oberta de les set a les nou del vespre. Per als alumnes: Segon pis de la casa Llotja.
De l'Hospital Clínic.—Oberta de nou a una.
De l'Escola d'Arquitectura: Segon pis de l'Universitat.
Biblioteca del Consell de Pedagogia.—Oberta de 9 a 13 i de 15 a 19 tots els dies i ners, i de 11 a 13 els diumenges, Urgell, 187.

MUSEUS:
Artístic i Arqueològic de Barcelona.—Obert de les nou del matí a la una de la tarda i de les tres fins a la seta de sol. Palau Reial del Parc.
Provincial Arqueològic.—Obert de les onze del matí a la una de la tarda. Capella de Santa Agueda, Plaça del Rei.
D'Arquitectura: Escola d'Arquitectura. Segon pis de l'Universitat.
D'Historia Natural «Martorell»: Al passeig de les Magnolies del Parc.
Especial de Mineralogia, Petrografia, Paleontologia i Conquillologia, de la Societat de Ciències naturals «Club Montanyencs», Princesa, 14 primer.—Obert de 11 a 13 i de 17 a 23.
D'Historia Natural de la Academia de Ciències i Arts: Rambla dels Estudis, 9.
D'Historia Natural de l'Universitat: Edifici de l'Universitat.

CICLES SANROMA
Els més ràpids i lleugers
Telèfon 1443
Balmes 62
BARCELONA

PIANOS i HARMONIUMS de Hagen, des de 5.995 a 15.000 pessetes el més.
Carrer del Prer, 11 a 73, cantonada plaça de

CARNAVAL
Es participa a tots els que prenguin part a la tradicional **RUA** que abans de comprar els articles propis per a dita festa visitin el

COLMADO JORBA
Passeig de Gràcia, 48
on trobaran una grandiosa quantitat de CONFETIS, SERPENTINES i BOLES DE NEU a preus sumament reduïts. Com a novetat, conta amb 5.000 kilos de caramels propis per a ésser lligats a la RUA amb un 30 per cent més d'economia que les confetis.

Nadal
MESTRE DE BALL DE SALÓ I DELS MÉS MODERNS
Unic que breument ensenya bé a ballar, encara que mai hagis ballat. Clases per a una persona sola o família. Lliçons especials per a senyores. Lliçons per a dependents. Carrer Gogó de la Boqueria, 2, entressol (just al carrer de la Boqueria)

Aparells parlants
dics i rollos anapianos
COMPRAR, CANVI I LLOGUER
NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona
teucursal Plaça Trilla, núm. 4, Gràcia

Ebanisteria 'GIRALT'
CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de tots estils i dibuixos originals i exclusius de la casa
Projectes i presupostos de moblatge i decoració de habitacions absolutament
" " GRATIS " "
Unica casa que garantitza els seus mobles, per temps indefinit

EXPOSICIO I DESPATX: Canuda, 16
TELEFON 1278

MONSTRUOSA LIQUIDACIO

;-: SOLS PER ALGUNS DIES :-:

La inseguretat de preus en les primeres materies, les probabilitats d'una pròxima PAU i l'afany de renovar nostre assortit, ens fa saldar a preus inverosímils una gran partida de prendes de la secció de sàstreria

Pantalons a 3 ptes. i a 5 els més bons
Trajos a 10 ptes. i a 20 els més bons
Abrics a 10 ptes. i a 20 els més bons

Casa Bastida :: Passeig de Gràcia, 18